

۱) اضافه (مضاف و مضاف الیه):

- دو اسم پشت سر هم بیاید + دومی (ال و کسره) اولی بدون آنها یا دومی (ـِ) اولی بدون آن (اولی مضاف و دومی مضاف الیه)
(کتاب التلمیذ / قلم مطالیه)

• مضاف الیه همیشه مجرور است. (ـِ ، ـَ ، ـُ ، یَ ، نَ ، اِ ، اِیکه ، اِیکه ، دِ)

• مضاف و مضاف الیه از لحاظ حرکت ضد هم هستند

• (ال و تتوین) با هم در یک کلمه نمی آیند ~~(الکتاب ← الکتاب / کتاب)~~

• اسما دائم الاضافه: همیشه مضافند و اسم بعد از آنها مضاف الیه و مجرور است.
کلّ، جمع، بعض، نفس، فوق، تحت، جنبه، خلفه، وراثه، امام، بین، مع، غیر، عند لدی، لئن، قبل، بعد، الحنة تحت الأقدام (المنهات)

• بین مضاف و مضاف الیه (ن) بیاید (ن) حذف می شود. (معلّمون المدرسه ← معلّموا المدرسه)

۲) موسوف و صفت (منوع و نعت):

- دو اسم پشت سر هم بیاید + هر دو از لحاظ (مذکر و مؤنث / مفرد و متنی و جمع / معرفه و نکره / اعراب) تابع هم باشند + اولی موسوف و دومی صفت است.

• صفت از لحاظ ظاهر می تواند تابع (موسوف) باشد و می تواند نباشد
(إِنَّا قَتَلْنَا لَكَ فَتْحًا مُبِينًا / رَأَيْتَ الْمُسْلِمَاتِ الْمُؤْمِنَاتِ)
(السّلامُ عَلَى عِبَادِ اللَّهِ الصّالحين)

• بین مضاف و مضاف الیه فاصله نمی افتد، ولی بین موسوف و صفت می تواند فاصله بیافتد.

• اگر مضاف الیه و صفت با هم در یک جمله پشت سر هم بیاید، اول مضاف الیه و دوم صفت می آید.